

Κόρη μου, κάθου φρένιμα, κοίταξε τὴ δουλειά σου,
νὰ μὴ σὲ ρίξουν ἀβανιὰν τσαὶ βγάλουν τ' ὄνομά σου
Μεγίστ.

Οἱ ἀρχόντοι τὸν ζηλεύανε, | βαρεῖα βανιὰ τοῦ ρίξανε
Σκῦρ. Συνών. ἀβάνεμα. 2) Ἀδικία Πελοπν.
(Καλάβρυτ. Λάστ.) 3) Δυστυχία, συμφορὰ Στερελλ.
(Αἰτωλ.): Τὸν ἤσαν πουλλὲς ἀβανιὲς τὸν κακουμοῖρ', τί νὰ
σοῦ κάμ'! Πόσις ἀβανιὲς μ' ἤσαν, τί νὰ βαστάξουν! Τὸν
πῆρ' ἢ ἀβανιὰ μὴ τ'ν πουλλὴ φαμιλιά. β) Πληθ. οἰκο-
γενειακαὶ ἐνοχλήσεις, βάρη Σαμοθρ.: Μὴ πλακῶσαν οἱ
-ρ- ἀβανιὲς.

ἀβανιάζω Πελοπν. (Σουδεν.) κ. ἀ. — Α'Εφταλ. Μα-
ζώχτρα 193 ἀβανιάζου Ἡπ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβανιά.

1) Διαβάλλω, συκοφαντῶ Πελοπν. (Σουδεν.)—Α'Εφταλ.
ἐνθ' ἀν.: Ἀπὸ τὸ θεὸ νὰ τὸ βρῇς, ποῦ ἀβανιάσας τὸ πρὸ τιμη-
μένο κορίτσι μας! Α'Εφταλ. ἐνθ' ἀν. Συνών. ἀβανεύω 1,
ἀβανίζω. 2) Προδίδω, καταδίδω, συνήθως εἰς τὰς
Τουρκικὰς ἀρχὰς Ἡπ.: Τὸν ἀβανιάσι.

ἀβανιάρης ἐπίθ. Ἰων. (Σμύρν.) Κυκλ. Μεγίστ. Σῦρ.
(Ἐρμούπ.) κ. ἀ. ἀβανιάρης Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβανιά. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ συκοφαντεῖν, φιλοκατήγορος.

ἀβανίζω Βιθυν. (Προῦσ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθηρ.
Κύπρ. κ. ἀ. ἀβανίζω Κρήτ. ἀφανίζω Κύπρ. ἀβανίζου
Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβανιά. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Κατηγορῶ ψευδῶς, διαβάλλω, συκοφαντῶ ἐνθ' ἀν.:
Μὲ ἀβανίζουνε Κύθηρ. Ἀβανίσαν την πῶς ἐν' αἰμιη Κύπρ.
|| Ἄσμ.

Νὰ μὴν μὲ ἀβανίζετε, | καλὰ δὲν μὲ γνωρίζετε.
αὐτόθ. Συνών. ἀβανεύω 1, ἀβανιάζω 1.

ἀβανικὸς ἐπίθ. Κεφαλλ. κ. ἀ. ἀβάν'κους Θράκ.
(Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀβάνης.

1) Συκοφάντης, κακόβουλος Κεφαλλ. κ. ἀ. 2) Μέ-
γας, πολὺς (θὰ ἐσήμαινε κατ' ἀρχὰς τὸν ἄδικον, ὅθεν
κατήντησεν εἰς τὴν σημ. τοῦ πολλοῦ) Θράκ. (Μάδυτ.):
Ἐφαγι ξύλου - φαγεῖ ἀβάν'κου.

ἀβανιοκαημένος ἐπίθ. Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβανιὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. καημένος.

Ὁ ὑποστάς συμφορὰς ἀπὸ συκοφαντίας. Πβ. φωτισο-
καμένος.

ἀβάν-τα ἢ, Ἀθῆν. Κέρκ. Κεφαλλ. Κύπρ. Πελοπν.
(Συκεῖα Κορινθ.) Σῦρ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβάν-τι κατὰ τὰ εἰς -α οὐσ.

1) Κέρδος, μάλιστα χρηματικόν, συνήθως ἐξ ἀθεμίτου
πράξεως, ἰδίως τῆς χαρτοπαιξίας, τὸ ὅποιον πορίζεται τις
χωρὶς νὰ συντελέσῃ εἰς ἐπιτυχίαν αὐτῆς Κέρκ. Κεφαλλ.:
Θέλω ἀβάν-τα Κεφαλλ. Πληρῶνω ἀβάν-τα αὐτόθ. Ζῇ μὲ
ἀβάν-τες αὐτόθ. Ἐχει κι αὐτὸς τὴν ἀβάν-τα του, γι' αὐτὸ
δὲ μιλεῖ Κέρκ. Συνών. κωλόκοστρο. β) Ἐπιρρηματ.
δωρεάν, εἰς βάρος ἄλλου Κύπρ. Πελοπν. (Συκεῖα Κορινθ.):
Θέλει νὰ τρώῃ ἀβάν-τα Κύπρ. Πβ. ἀβάν-τατξης. 2) Βοή-

θεια, ἐπικουρία Πελοπν. (Συκεῖα Κορινθ.): Δῶ μου μὴ
ἀβάν-τα! β) Ἡθικὸν στήριγμα, θάρρος, ὅπερ ἔχει τις
παρὰ τινος προσώπου Στερελλ. Σῦρ. κ. ἀ.: Ἐχει ἀβάν-τα
τὸ θεῖο του, γι' αὐτὸ φωνάζει Σῦρ. Ἐχου ἀβάν-τα τὸν
ἀδιεφρόμ' Στερελλ. 3) Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ τῶν
λωποδυτῶν ὁ πρὸς βοήθειαν ἢ συνεργασίαν ἀκολουθῶν
ἄλλον ὁμότεχνον λωποδύτης Ἀθῆν.

ἀβαν-τάγιο τό, Εὐβ. (Κύμ.) Θήρ. Κεφαλλ. Νάξ.
Σῦρ. κ. ἀ. ἀβαν-τάγιον Β.Εὐβ. βαν-τάγιο Ζάκ. Πελοπν.
(Συκεῖα Κορινθ.) βαν-τάγιον Στερελλ.

Ἐκ τοῦ μεσν. Λατιν. *avantagium*. Πβ. καὶ τὸ
παρὰ Δουκ. ἀβαν-τάτξιον = κέρδος.

1) Κέρδος, ὠφέλεια, ὑπεροχή, πλεονέκτημα Ζάκ.
Θήρ. Κεφαλλ. Νάξ. Πελοπν. (Συκεῖα Κορινθ.) κ. ἀ.: Ἐχει
πολλὰ ἀβαν-τάγια Κεφαλλ. Τὸ πῆρε αὐτὸ τὸ βαν-τάγιο Συκεῖα
Κορινθ. 2) Θάρρος Εὐβ. (Κύμ.) Σῦρ.: Φρ. Κάνω
ἀβαν-τάγιο (ἔχω θάρρος, ὑπομονήν) Κύμ. β) Ἡθικὸν
στήριγμα Στερελλ. κ. ἀ.: Ἐχου τοῦ σοῖ μ' βαν-τάγιον
Στερελλ.

ἀβαν-ταδῶρος ὁ, Κεφαλλ. Παξ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβάν-τα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-δῶρος.

Ὁ ζῶν ἀπὸ ἀβάν-τες, ἥτοι εἰσοδήματα ἢ κέρδη, τὰ
ὅποια συνήθως πορίζεται δι' ἐκβιασμῶν ἐνθ' ἀν.: Σοῦ
εἶναι ἓνας ἀβαν-ταδῶρος! Κεφαλλ. Τὸν ἀβαν-ταδῶρο ἔκαμα
᾿ς τὰ χαρτοπαίγνια ἀγν. τόπ. Συνών. ἀμακκαδῶρος. Πβ.
ἀβαντζαδῶρος.

ἀβαν-τάριο τό, Κυκλ. (Ἄνδρ. κ. ἀ.) βεν-τάριο
Κέρκ. Κεφαλλ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *aventario* = κατάλογος πραγμάτων,
σημειωματάριον, ἐκπεσόντος τοῦ α ἐν τῷ τύπ. βεν-τάριο
ἐν συνεκφ. τοῦ ἄρθρ. ἐν τῷ πληθ. τ' ἀβεν-τάρια-τὰ
βεν-τάρια.

1) Κατάλογος, βιβλίον καταγραφῆς, σημειωματάριον
κττ. Κυκλ. β) Ἐκκλησιαστικὸς κῶδιξ, κατάστιχον, εἰς
τὸ ὅποιον καταγράφονται ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα
καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα τῆς ἐκκλησίας Κέρκ. γ)
Ἰδιωτικὸν προικοσύμφωνον, εἰς τὸ ὅποιον καταγράφονται
τὰ πράγματα, τὰ ὅποια δίδονται ὡς προῖξ εἰς τὴν νύμφην
Ἄνδρ. κ. ἀ.: Χωρὶς ἀβαν-τάριο παντρεύτηκε Ἄνδρ. 2)
Καταγραφή περιουσίας Κεφαλλ.: Ἐπέθανε ὁ δάρδας του
ἄκλερος καὶ θὰ κάμῃ βεν-τάριο (δηλ. θὰ προβῇ εἰς τὴν
ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας του). Σήμερα ἔχουμε βεν-τάριο!
(εἰρων. κατὰ μεταφ. χρῆσιν ἐπὶ ἀταξίας ἐπίπλων δωμα-
τίου ἢ οἰκίας).

ἀβάν-τατξης ὁ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβάν-τα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-τξης.

Ὁ εἰς βάρος ἄλλου, ὁ δωρεάν ζῶν: Εἶναι ἀβάν-τατξης
(ἐπὶ τοῦ δυστροποῦντος νὰ δεχθῇ μέρος τῶν ἀνηκόντων
εἰς αὐτὸν βαρῶν).

ἀβαντζαδούρα ἢ, Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβάντζο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-αδούρα. Πβ. μπροκκαδούρα, μαλλιαδούρα, φρεσκαδούρα.

1) Ἐκεῖνο, ὅπερ προκαταβαλὼν τις ἔχει νὰ λάβῃ παρὰ
τινος, πίστωσις. 2) Εἰσόδημα, κέρδος αὐτόματον:

